

SZILÁGY-SOMLYÓ

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden esütörtökön.

Előfizetési díjak:
egész évre 4 frt, fél évre 2 frt; községi jegyzőknél és tanítóknál egész évre 3 frt.
Magán hirdetések díja:
Háromszor hasábozott garmond sorért 5 kr; bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.
Hivatalos hirdetések díja:
Egyszeri közlésért tekintet nélkül a szöveg nagyságára, bélyegdíjjal, nyugtából és támlappal együtt 8 frt.
Nyitási soronként 30 kr.
többzori hirdetésnél kedvezmények nyújtatnak.

A lap szellemi részét illető levelek a szerkesztőséghez, pénz küldemények és hirdetések a kiadóhivatalhoz címezendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Bérmontellen levelek csak ismert kéztől fogadtatnak el.

A hangulat.

(b.) Szilágyvármegye köztörvényhatósága tagjai közül mintegy hetvenen gyűltek össze október 20-ik napján Zilahon, a Tigris szálloda nagytermében, hogy a közelgő megyei tisztújítás kérdésében értekezletet tartassanak.

A kik vármegyénk közállapotát közelebbről ismerik, — habár oly szerencsés helyzetben vagyunk is, hogy megyei tisztikarunk szakképzettségével s becsületes, odaadó munkásságával — más vármegyék misériát tekintve, — mi még mindig meg lehetünk elégedve — éppen nem tagadhatják azt, hogy nálunk is eljött az ideje annak, hogy a közelgő tisztújítást felhasználva, lépést tegyünk az iránt, hogy megyei közigazgatásunk szekerén egyet s más megatározgatva, addig is, míg a sokat emlegetett, de nem éppen mindenek által óhajtott állami közigazgatás, illetve kinevezési rendszer életbe lépne, a mennyire a szükség parancsolja s a lehetőség engedi, megyénk közigazgatásán, a tiszt karba behozandó személyváltozások által valamit lendítsünk.

Az a letargia, mely vármegyénk közönségét a megyebizottsági tagok megüresedett helyeinek betöltésénél uralni szokta, sőt uralta a f.hó 21-én megejtett választások lefolyásánál is, kevés garanciát nyújt nekünk arra, hogy a bekövetkezendő tisztújítás alkalmával vármegyénk igaz közvéleménye jusson érvényre az egyes tiszt állomások betöltésénél. Mert ha a bizottsági tagok megválasztásánál nem érdeklődik a megye közönsége az iránt, hogy kik legyenek ama megbízottak,

akik a restaurációnál érdekeinket képviseljük, hogy lehessen kívánni is az inamel-ámmal lefolyt bizottsági tag választások után az új megyei bizottságtól megfelelő eredményt.

Nem szándékunk senkit felszólalásunkkal megbántani, de a most megejtett választás alkalmával bizony ismét igen sok olyan elem jutott be a megyei gyűlésterembe, mely állásánál fogva attól áll legtávolabb, hogy a tisztújítás alkalmával szavazatát elfogulatlanul s félelem nélkül, szabadon arra adhassa, akit egy vagy más álmásra legalkalmasabbnak tart. Ugy, hogy szomorúan győződünk meg arról, hogy a választott bizottsági tagoknak igen nagy száma ismét nem lesz egyéb, mint a jelenlegi tisztikarnak föltétlen szófogadó szavazó gépe.

Ezeknek a kétségtelenül beteges tüneteknek konstataciója után visszatérve az október huszadikán tartott értekezlet lefolyására, mégis örömmel láttuk, hogy vármegyénk bizottsági tagjainak igen tekintélyes része az, mely a közelgő tisztújítás kérdésével komolyan, s úgy látszik meglehetősen szervezett összetartással és egyetértéssel akar foglalkozni.

Az értekezlet lefolyása oly komoly és higgadt, a felszólalások minden legkisebb személyes kérdést oly anynyira nélkülözök voltak, hogy ily módon folytatva a munkát, attól vármegyénk tisztújítására csak kedvező eredményt várhatunk.

Nem vindikáljuk magunknak a mindentudóságot, de az értekezlet lefolyásából azt a következtetést vontuk le, hogy a vármegye megunta már a Szikszai Lajos kir. tanácsos ur alispánságát s nagyon is elérkezett-

nek látja az időt arra, hogy a minden esetre igen szép multtal bíró jelenlegi alispán vonuljon félre, nyugodjék kiérdemelt babérain s adja át a megye igazgatását más, fiatalabb erőnek, — kinek vezetéséhez több bizalom fűződnék a megyebizottsági tagok részéről.

Távol legyen tőlünk, hogy a mostani alispán Szikszai Lajos kir. tanácsos urnak Szilágyvármegye megalkotása s az összeolvasztott részek egygyé alakítása s általában e vármegye ügyeinek intézése körül számtalan érdemeit megtagadnók, avagy csak ki-sebbiteni is akarnók; — arra pedig ez alkalommal éppenséggel nem terjeszkedünk ki, hogy az értekezlet által felléptetett Lörinczy György ügyvéd ur érdemei s a hozzá kötött nagy remények felsorolásával a mostani alispán és az alispánjelölt között párhuzamot vonjunk: de az értekezlet lefolyását szemlélve és bírálva, lehetetlen azon meggyőződésre nem jutnunk, hogy vármegyénkben a közhangulat ma oda irányul, hogy az alispáni székben változás álljon elő. Avagy mit jelentess egyebet az, hogy az értekezleten megjelent hetven bizottsági tag közül az egyetlen Vincze Albert zilahi ügyvéd vette pártfogásába, rajta és Szentkirályi, göröcsöni plebánoson kívül senki sem szólalt fel oly értelemben, hogy vele szemben az alispáni székre más jelölt föl ne léptetessék.

Nincs okunk föltételezni sem, hogy Szikszai Lajos urnak a megyebizottsági tagok sorában Vincze ügyvéd uron kívül még ma is igen sok tekintélyes, intelligens embere ne legyen, kik az alispáni székben továbbra

is szívesen látnák. De hát ezek miért nem jelentek meg a huszadiki értekezleten s ha ott voltak, miért nem szólaltak fel? Politikából, indolenciából, vagy félelemből? Ki tudná megmondani? Avagy talán ezeken is erőt vett a közhangulat, hogy jobbnak látták odahaza maradni? Mert hogy a cikkünk elején említett közöny anynyira elfogta volna már vármegyénk befolyásosabb embereit, hogy még abból sem csinálnak semmit, hogy ki legyen az alispán, azt föltételezni is nagyon szomorú dolog volna.

Az alispán jelöléssel hát valamenynyire megindult volna a dolog, de az magában nem elég. Benn a központi tisztikarban s a járási főszolgabíróságokban is olyan állapotok vannak, melyeken — akár lesz alispán változás, akár sem — sőt az utóbbi esetben meg elengedhetetlenül, okvetlenül segíteni kell s melyeken kevés jóakarrattal segíteni lehet, a nélkül, hogy akár egyes tisztviselőket kényerüktől fosztana meg a vármegye s a nélkül, hogy a még gyenge lábon álló megyei tiszt nyugdíjalapot nagyobb veszedelemben döntené.

De ehez legelső sorban is a vármegye főispánja részéről a vármegye közóhájának respektálására, — a törvényhatósági bizottság részéről pedig a közügyek iránt való őszinte, meleg érdeklődésre, különösen pedig a hagyományos sógorsági és komasági érdekek határozott félretételére lenne szükség.

Igy érzi, így tudja ezt most vármegyénkben mindenki. Ez most a vármegyei közhangulat. Hogy aztán az egyéni hiúság, a személyes érde-

A „Szilágy-Somlyó” Tárcája.

Hervadáskor.

I.

Ne kérdezd, hogy milyen az élet,
A haldokló világot nézzed.
...Mennyi remény, mennyi szép álom,
Fér el az embernek szívében,
Sorsukat mind felírva látom,
Egy lehullott hervadt levélen.

II.

Mért beszélnél feltámadásról,
Mikor rombol az enyészet —
Ne álmoldj egy boldog világról,
Ha meghalt minden reményed.
Mikor lehervad a fa lombja
S élettelen a porba hull,
Nem álmoldik az többet soha,
Napsugaras szép tavaszról.

G. Diószeghy Mór.

Az én ideáлом és a rendezvous.

Irta: *Senki.*

(Folytatás.)

Utól is érte a dobját a ponyval együtt, az okos állat fölocsudva az első ijedelemtől, egy olajfa kert szélén megkivánta a zöld pázsit selyemszárait és bátorságosan hozzáfogott a legeléshez, — mialatt a többi hadsereg az égő falu alatt szuronyt szegezve rohant tovább, öldösní az ellenséget.

Juon is ezután, hogy látta az alarm eredményét, utána cammogott a bajtársainak. A kertek alatt azonban megállította valami gyermeknyöszörgés. Oda tekint, hát egy kis barna fáta visitott a sövény mellett. Nem messze tőle egy át-döfött asszony karolta a holt katonát. Ugy sejtette Juon, hogy ez bizonyosan apa, anya és árva és megindultan fel-emelte a „síró-rívó kis babát“, betette a dob üregébe a kihült kartácsgolyó mellé, és úgy állított be a kapitány elé a gyözedelmes tábor közepette, jelentvén, hogy e miatt az árva miatt késett el a lyukas dobbal.

Finom mosoly vonult végig a zordon kapitány sugár bajsza alatt és szólt emígyen:

„Olyan ez a Juon, mint az én Mariskám! Hozd-örízd hazáig — ott csak majd eltartjuk.“

És a dobverő megfelelt a megbízatásnak.

A Mariska ott nőtt fel a tisztikar költségén, mint az ezred leánya a hazai garnizonban.

Gyönyörű sugár barna szüzzé fejlődött. Kreol arcán ott villogott két nagy olasz szem, mint a villámot hordó felhő villámlása, ha haragos volt, vagy mint a harmatcsepp gyémánttragyogása, ha elfogta az érzélem.

És elfogta sokszor hol az egyik, hol a másik érzés hullámlása, a szerint, a mint sympáthiát, vagy ellenszenvet érzett az iránt, a ki azokba a szemekbe betekintett. Az ifjabb tisztiek felváltva szórazkottatták a Mariskát az öreg ezredes akarata és óhajta szerint, aki a leány fölött a gondnokságot elvállalta.

És talán azért is volt a Mariska oly kacér, oly pffig, oly kitanult, oly hideg, oly kegyetlen, a mohos ajku tiszthelyettestől kezdve, az őszhaju ezredesig az ezred valamennyi tisztjeivel szemben.

Mintha érezte volna forró olasz vére, hogy ők csak „hecc“-ből hozták messze távol hazájától ide a vendégszerető idegenbe, ő mint furfangos ellenség csak úgy heccből megkinozta, meggyötörte az egész ezred tisztí bojtjait. Tette magát, hogy komolyan veszi egyik-másik kardviselőjének a hódolatát s mikor már a felbízottat Mars fia azt hitte, hogy a „bevehetetlen vár“ egy csók erejéig megadja magát, akkor mást tüntetett ki... bódító kacajával, hamis szemkacsintással tönkre téve a győzöt.

És nem volt kivétel, akit meg ne kintzett volna és nem volt kivétel, a ki

ezt a fekete ördögöt még is csak ne szerette volna.

Hja, az ember remél, még ha katonai tiszt is.

Egy májusi alkonyatkor a tisztí pavillon kertjében sirva találta az ezredes. Ez hallatlan tünet volt a nevető hóhérnál.

„Mi baj gyermekem“ — simogatta szeliden az öreg gondnok a fiatal foglyot.

„Elment“, susogta a Mariska.

„Ki ment el, angyalom?“ — kérde lágyabban az őz hadfi.

„Alfréd!“ válaszolta zokogva az ezred árvája.

Tehát Alfréd. A légihajós osztály kapitánya, a ki egy héttel előbb jött le Bécsből tanulmányozni a nvárad ezred hadászati szállásának hegy és vizrajzát. Igen, Alfréd, a halovány fiúmei olasz hadnagy, aki a Mariska szemében több volt egyedül, mint a többi tiszt összesen.

Hogy mi ragadta meg a Mariskát?

Ki tudja? Talán az a merészség, hogy ez a bus arcu idegen oly vakmerően indult a légi utra, talán azok a gyöngéd olasz dalok, melyeket Alfréd mély csengő hanggal énekelt a pavillon zongorája mellett, míg a többinek sört és bort szervírozott a Mariska, talán az a bubánatos fehér arc, azokkal az égő szemekkel, ez, ez tette érdekessé Alfrédet, vagy lehet mind a három együttvéve.

Szó ami szó, a Mariska ki is mutatta az érdeklődését, de azzal volt szerencsétlen, hogy csak ritkán tehette azt. Eltelt néha 3 nap is és Alfréd nem került haza.

kek s mindenek felett pedig a hatalom szava merre és hányszor fogják decemberig megfordítani a közvélemény vitorláját, az nagy kérdés.

Vármegyei élet.

Szilágyvármegye közigazgatási bizottsága e hó 14-én tartotta rendes havi ülését Báro főispán ur távollétében Szikszai Lajos kir. tanácsos, alispán elnöklete alatt.

Jelen voltak: Gazda Ferencz kir. ügyész, dr. Petri Mór kir. tanfelügyelő, Klein Adolf kir. főmérnök, Zeitler Károly kir. pénzügyigazgató, dr. Berger János várm. főorvos, Moni Gyula tisztí főügyész, Dombi Károly árvaszéki elnök, Balogh József várm. aljegyző, Biró Ferencz, Kiss Lajos, Lőrinczy György, Somogyi Kálmán, Sváiczter Aladár bizottsági tagok. Igazoltan távol voltak: Fodor Elek, Péchy Mihály. Igazolatlanul: Dull László, Br. Kemény Árpád, Sántha Dezső és br. Wesselényi Béla.

Az alispáni jelentés szerint a közbiztonsági viszonyok az elmúlt egész hóban jók voltak, a személy és vagyonbiztonság kielégítő volt. A beérkezett kihágási ügyek mind elintéztettek. Az állategészségügyi állapot kielégítő, sőt jónak mondható, mert újabb járványok a múlt hóban elő nem fordultak. Az állami anyakönyvvezetésről és a polgári házasságkötésről való működéséről szóló törvények életbe léptetése iránt szükséges intézkedések vármegyénkben is megtörténtek. Az anyakönyvvezetők az anyakönyvi felügyelő által a múlt hóban kioktattattak, az előírt nyomtatványokkal elláttattak és működésüket f. hó 1-sején minden akadály nélkül megkezdették. A katonai és egyébb közigazgatási ügyek körében fontosabb mozzanatok elő nem fordultak, az ellenőrzési szemlék jelenleg folyamatban vannak.

A kir. pénzügyigazgató jelentése szerint a 623.635 frt 87 kr. áll. egyenes adóból a f. évi szeptember végéig befolyt 301.803 frt 40 és fél kr, hátralékban maradt 321.832 frt 82 kr, a f. évi befizetés a múlt évhez viszonyítva 4 frt 17 krral kedvezőtlenebb. — A 13.587 frt 77 kr. hadmentességi díjból befolyt 6016 frt 26 kr. hátralékban maradt 7571 frt 51; a f. évi befizetés a m. évvel összehasonlítva 1043 frt 75 krral kedvezőtlenebb. Fogasztási adó 24.267 frt 61 kr, illeték 8483 frt 50 kr. folyt be. Ideiglenes házadómentesség engedélyeztetett 32 házra, 60 lakrészszele.

A kir. ügyész jelentése szerint a zilahi központi fogházban szeptember hóban letartóztatottak száma 61 férfi és 1 nő. Ebből kiszabadult 6 férfi. Kiszolgáltatott 1899 étadag 254 frt 55 kr. értékben. A teljesített rabmunkákért az állam részére 100 frt 85 kr, a rabmunkások részére 7 frt 76 kr. folyt be.

A kir. államépítészeti hivatal jelentése szerint az állami közut teljesen jó

Pedig észrevette, hogy az ezredes leánya nem idegenkedik tőle. Foglalkozni is kezdett a leánynyal. Mikor himzett a Mariska délutánokint a körösparti kertben, Alfréd oda telepedett a ruhája széléhez és tört német nyelven ő is „szórakoztatáshoz“ fogott.

Mariska egyideig türelemmel nyelte a német szót, mignem végtére kifejezte azt a vágyát, hogy inkább tanítsa Alfréd azokra az olasz melódiákra, majd ő hálából tanítja a magyar dalokra.

És Isten tudja, ettől az időtől kezdve a két boldogtalan mohón tanult a két nyelven dalolni.

De nem tanultak meg tökéletesen. Az ezredes intrikusai irigyelték az Alfréd sikereit és rövid idő múlva parancs jött violaszin pecsét alatt, hogy a légi uton felvett terep-térképeket vinné el Alfréd Bécsbe. És Alfréd lassu emelkedéssel bucsut intett Mariskának és eltűnt a felhők között.

Ezt a bucsut siratta meg Mariska, mikor az ezredes a kertbe lépett. Vigasztalni vigasztalta a Mariskát, hanem annak nem ily öreges vigasztalás kellett most.

Fogyni kezdett, mint a lilium, melynek gyökerén titkos szú rág. Az ezredes sajnálta a leányt, tudta mi a baj és a tisztikart konsiliumra hívta össze.

IV.

A tanácskozás eredménye az volt, hogy Mariskát más légkörbe kell áthelyezni. És pedig legjobb lesz a Szilágy-ság, ott lakik az ősi kastélyban az ezre-

des ur huga és ennek az oltalma alatt tanuljon feledni a Mariska. Mintha élénk pir és a megelégedettség mosolya futott volna egy pillanatra véges-végig a Mariska halvány arcán, mikor ezt az eredményt és ezt a határozatot meghallotta parancsként az ezredes ur ajakáról elhangzani. El is ment másnap Csucsára külön katonai vonaton, ott négyesbe tették az ezred féltett gyöngyét és harmadnap a Magura völgyében épült vadaskastély terraszáról nézte a ragyogó esthajnali csillagot a Mariska bánattól megtört fényes szeme.

Egy hónap múltán újból pirulni kezdett a kreol arc. Tehát használt az átültetés a virágnak. Mosolya visszatért, kacagó angyala lett újra a háznak, talán feledett, mint ahogyan a leányok rendszeren elfelejtik az első szerelmet.

A kastély különben elég zajos találkozója volt a vidék gentry világának. A háziur viális magyar ember, a kinél ki, be járt a vendég. „Hadd fogyjon a vagyon, ugy sincs kire maradjon“, felelte a nejének, aki néha aggodalmasan kérdezte, hogy tanácsos-e oly könnyelműen elmulatni azt a tenger pénzt, amelyet évek hosszú során szerzett hűséges szolgálataival az egykori híres ügyvéd, az erdélyi zsidók perlekedő réne, a mágánok udvarházaiban.

Dr. Berger János várm. tisztí főorvos jelentése szerint a közegészségi viszonyok a m. szeptember hónapban igen kedvezők, az előző hónapban észleleteknél is kedvezőbbek voltak. Gyakoribb fellépés által egyik kór nem tűnt fel. Fordultak ugyan elő gyomor-, bélhurutok, bélhurutok, heveny toroklob és légcsőhurutok, váltólázak, ugyszintén a fertőző betegségek alakjai, de csak szörványosan s általában kedvező lefolyással. A fertőző betegségek közül előfordult: a) ron-

des ur huga és ennek az oltalma alatt tanuljon feledni a Mariska.

Mintha élénk pir és a megelégedettség mosolya futott volna egy pillanatra véges-végig a Mariska halvány arcán, mikor ezt az eredményt és ezt a határozatot meghallotta parancsként az ezredes ur ajakáról elhangzani. El is ment másnap Csucsára külön katonai vonaton, ott négyesbe tették az ezred féltett gyöngyét és harmadnap a Magura völgyében épült vadaskastély terraszáról nézte a ragyogó esthajnali csillagot a Mariska bánattól megtört fényes szeme.

Egy hónap múltán újból pirulni kezdett a kreol arc. Tehát használt az átültetés a virágnak. Mosolya visszatért, kacagó angyala lett újra a háznak, talán feledett, mint ahogyan a leányok rendszeren elfelejtik az első szerelmet.

A kastély különben elég zajos találkozója volt a vidék gentry világának. A háziur viális magyar ember, a kinél ki, be járt a vendég. „Hadd fogyjon a vagyon, ugy sincs kire maradjon“, felelte a nejének, aki néha aggodalmasan kérdezte, hogy tanácsos-e oly könnyelműen elmulatni azt a tenger pénzt, amelyet évek hosszú során szerzett hűséges szolgálataival az egykori híres ügyvéd, az erdélyi zsidók perlekedő réne, a mágánok udvarházaiban.

És e vendégek között is akadt udvarló. Ugy vették ki a háztáján, hogy a mi e kastélyból marad, azt a Mariska jusolja. Folyt is tehát a hízogó szó a Mariska lábai mellett, mint Balaton taván a víz hullám az elárvult sajka körül. Mariska csak hallgatta, csak tűrte.

csoló toroklob Ördögkúton, Kucson, Inón, Dabjon-Ujfaluban, T.-Szarvodon, Ér-Szodórón, Tasnádon, T.-Szántón, Varsolcon, Zoványon, Petenyében, Ardóban, Monóban, összesen 13 községben, 29 esetből gyógyult 10, meghalt 16, visszamaradt 3. b) hökhurut Sz.-Sámszonban a múlt hóról maradt 47, és Zilahon 2 esetnek meggyógyulásával. c) Kanyaró Zilahon, hol a járvány 1 1/2 hónap óta szünetelt, újabb 6 gyógyulással végződött eset fordult elő. d) Hasi hagymáz Krasznán egy eset, — e) vérhas Sz.-Fő Keresztúron egy eset, mindkettő gyógykezelés alatt maradt.

A várm. közkórház betegforgalma szeptember hónapban a következő volt: augusztusról maradt 54 férfi 29 nő = 83, szeptember felvétetett 44 férfi 18 nő = 62, összesen 98 férfi 47 nő = 145; kibocsátott gyógyultan 34 férfi 16 nő = 50, javultán 11 férfi 5 nő = 16, gyógyulatlan 2 férfi = 2, meghalt 2 férfi 2 nő = 4, összesen fogyaték 49 férfi 23 nő = 72; szeptember hó végén maradt 49 férfi 24 nő = 73. Ápolási napok száma: 2226. A betegek napi átlaga: 74.2. Látletet kiállított könnyű testi sértésről 78 esetben, súlyos testi sértésről 7 esetben, összesen 85 esetben. Törvényesítési boncolat 5, orvosrendőri boncolat 3 esetben eszközöltetett. Az orvosrendőri vizsgálatok minden irányban megtörténtek, s leszámítva nemely apróbb hiányokat, említésre méltó rendtelenségek nem tapasztaltattak.

Jelenti továbbá, hogy Zoványon egy leányt s egy asszonyt, Alsó-Berekszőn egy asszonyt s ennek leánykáját, F.-Berekszőn egy asszonyt s egy leányt s Kelenén egy asszonyt a veszett kutya megmárt, de ezek az orvosok s a hatóság minden részvételére dacára sem mentek föl a Högyes-intézetbe.

Végre jelenti, hogy még augusztus hóban megvizsgálta a zoványi és zálnoki fürdőt, mindegyiknél tapasztalt némi előhaladást.

Dombi Károly árvaszéki elnök jelentése szerint Szilágyvármegye központi árvaszékének a f. évi III. negyedében következő forgalma volt.

A f. év II. negyedében gyámság alatt maradt 9880, a III. negyedben gyámság alá került 257, összesen 10137 egyén. Ebből a III. negyedben felszabadult 268, a III. negyed végén gyámság alatt maradt 9899 egyén. A f. év II. negyedében gondnokság alatt maradt 105, a III. negyedben gondnokság alá helyeztetett 2, összesen 107 egyén, ebből felszabadult 2, gondnokság alatt maradt 105 egyén.

A f. év II. negyedében hátralékban maradt 626, a III. negyedben beérkezett 3563, összesen 4179 ügydarab. Ebből feldolgoztott 3337, hátralékban maradt 842 drb. Mint kiadványozatlan hátralék maradt a II. negyedről 492, a III. negyedben irodára jött 3337, összesen 3829 drb. Leiratott s kiadott 3797 drb, hátralék 32 drb.

A f. év II. negyedben maradt a gyámpénztárban 189.227 frt 98 kr, a III. negyedben befolyt 6.609 frt 11 kr, összesen 195.837 frt 09 kr, a III. negyedben ki-

Türte — mert nem rajongott a Badacsony Laji szöske bajuszáért. Pedig az mindig zaklatta, háborgatta — provokálta, a magányos sétákon is a leány nyugalmit.

A kastély parkjának szomszédja volt a Laji, a ki először csak a kerítés deszkahasadékain nézegette a Mariskát, mikor az a zöld fűbe letelepedve varrogott, himezgetett meleg nyári délutánokon a fák árnyékában. Azután, hogy szivdobogást kapott ettől a fiu a sok nézegetéstől, megismerkedett Mariskával és udvarolni kezdett a leánynak.

Egy rendezvoust kért tőle a fajankó, egy oly „randevut“, ahol ők kettescékn elbeszélgetnének valamely vasárnap délután. Pedig órahosszat sétálgattak egyes egyedül egy komor tekintetű, de hallgatag és néma komondor társaságában, majd minden áldott nap délutánján a Magura völgyeiben.

Végtére elhatározta Mariska, hogy lehetetlenné teszi ezt az elbizakodott uracot, aki, mivel 500 hold földnek az ura volt, azt hitte már, hogy mindent merhet. Adott neki tehát rendezvoust a Magura tetejére, a katonai „Messzelátónál.“ A találat különben egy merő véletlen szülte.

Mariska a háznál látogatást tevő ezredes bácsi karján részt vett az erdei kiránduláson, mely a szilágy-sági családok egy részénél annyira divatban van, hogy véleményük szerint az a vendég nincs is megtisztelve, akit meg nem hurcolnak a Magura hegycsúcsai közt.

(Vége köv.)

adatott 177.65 frt 14 kr, maradt 178.071 frt 56 kr.

Együttal bemutatta a Zilah és Sz.-Somlyó városi árvaszékek a f. év III. negyedéről szerkesztett kimutatásait is.

A várm. közkórház igazgatóságának előterjesztése folytán a bizottság a közkórház múlt évi számadása rendjén mutatkozó 855 frt 37 kr feleslegnek javításokra és építkezésekre való felhasználását engedélyezte.

Az alispán azon jelentésére, hogy Hummel Antal magyar-pataki anyakönyvvezető, Mike István perceseni és Szabó Márton sülelmedi anyakönyvvezető helyettesek állásaikról lemondtak, s hogy Farcád Mihály krasznai anyakönyvvezető meghalt, — a bizottság elhatározta, hogy az új anyakönyvvezetők, illetve helyettesek kinevezése iránt a belügyminiszterhez feliratot intéz.

A vallás és közokt. miniszter azon leirata, hogy Égerháton az 1896—97. tanévben áll. el. iskola fog nyitni, tudomásul vétetett.

A zilahi jár. főszolgabíró azon jelentését, mely szerint Pausán Illés bádoni gk. tanító, kit az iskolások felsőbb hatósági ítélet nélkül állásából elmozdított és kitelepített, állásába visszahelyezte — a bizottság tudomásul vette.

A sz.-szentkirályi, varsolci, rátoni, kemeri áll. segélyezett, továbbá az ippi és zoványi közs. iskolák 1895—96. évi költségvetése a vallás- és közokt. miniszteriumhoz fölterjesztetni határozottatott. Valamint fölterjesztetik azon községek névjegyzéke is, a melyek a tanító fizetésének 300 frtra való felemelését kérelmezi, vagy fölemelni elmulasztották.

A kir. pénzügyigazgató előterjesztése folytán mindazon községi előjárók ellen, kik az áll. adó felhajtása körül elég erélyt és buzgalmat ki nem fejtettek, a felelősség kimondatott.

Ezután a behajthatatlan állami egyenes adókat és thatósági utadókat hozta törlésbe a bizottság s nehány alispáni határozat ellen beadott felebevezést intézett el, minek megtörténtével elnökölő alispán az ülést fél 12 órakor bezárta.

„Szilágy.“

Allami indiskréció.

A „Magyar Hírlap“ Társaság című rovata, amelyben folyvást a legmulattatóbb aktualitásokat kapja az olvasó, legújabbán olyasmiről szólt félíg komoly, félíg tréfás hangon, amiről bizonyosan nagyon sokan gondolkodtak már az érdekeltek közül, ha nem mertek is aggályaiknak hangot adni.

Az érdekes közlemény címe ez volt: „Sztrájk a férjhezmenés ellen.“

No már ennél kétségbeesettebb és kétségbeesettebb fajtája a sztrájkoknak alig képzelhető.

Olyannyira operetteszerű még a gondolat is, hogy lehetetlen vidámság nélkül foglalkozni vele, pedig nem tagadjuk, hogy ennek a mulatságos sztrájktervnek az oka méltán eshetik bírálat alá.

Egy elkeseredett fiatal leány a maga és a vele egysorson levő barátnőjé névében levelet irt a „Magyar Hírlap“-nak s tanácsot kér a szerkesztőségtől arra, hogy miképen lehetne kitérni a polgári házasságra lépőknek az elől a súlyos visszaélés elől, hogy az anyakönyvvezető hivatal hirdetési tábláján mindeneknek tudomására hozatik a férjhezmenendő nő életkora. A kétségkívül bájos levélíró fel akarja hívni a miniszter (!) figyelmét erre a nagy bajra, sőt még tán a felséges király elé is kész volna járulni, csak hogy a törvény e kegyetlen rendelkezése megváltoztattassék.

És mos következik a „punctum saliens“, a nagy bökkenő. Az írja a megijedt kisasszonyka, hogy ők, már mint akik ezt az egész levelet kifőzték, később inkább sztrájkolni, azaz soha férjhez nem menni, semhogy azzal a tudattal vallják be éveiket az anyakönyvvezető előtt, hogy ez az indiskréti uri ember mindjárt a hirdetési táblára bízza a leánykák vallomását.

No hát, ennyiben van a dolog egyelőre.

Egy hallatlan, egy rettenetes sztrájk tervzetetik, mely ugyan soha se fog megvalósulni, az bizonyos, de amelynek az eszméjét kétségkívül oly helyzet vetette fel, melyben nem az indiskréti államnak, hanem a leleplezett, illetőleg az életkoruk titkát féltékenyen őrző nőknek van igazuk.

Lássuk csak egy kicsit, miről is van szó tulajdonképen.

Eddig az egyházi kihirdetés szerint a pap a templomban közölte ugyan, hogy kik készülnek élethossziglan tartó frigyre

71
z.
II.
ak
z.
u-
á-
át
ry
v-
e-
y
e-
e-
z.
n
-
s
-
-
y
e
t
-
a
-
t
n

lépni, de megmondván az illetők nevét, hallgatott arról, hogy melyikük hány éves. Helyesen is vala. Hisz a házasság kereszt-levél nélkül meg nem történhetett, abban pedig hitelesen bizonyítottatik a pontos születési idő, amit aztán a házasság-levélbe szépen be lehetett vezetni. Ha éppen előfordult az a ritka eset, hogy a kihirdetett felek összekelése ellen valaki kifogást emelt, az bizonyára oly alapon tette, aminek semmi köze sem volt az illetők korához. Hisz az emberek életkorát a legtöbb esetben sejtjük, de nem tudjuk; még legjobb barátaink sem szoktak e részben tulságosan őszinték lenni, ugy annyira, hogy tegyük fel az esetet: két Nagy Péter közül, akik egyszerre házasodnak s akik közül az egyik régi jó ösmerősünk, aligha kitalálnók, hogy melyik a mi emberünk, ha a mostani hirdetési táblán azt látnók, hogy az egyik — mondjuk — 38, a másik meg 39 éves.

Ha már valaki kifogást teszen (s a kihirdetésnek tulajdonképen az a célja, hogy köztudomásra hozatván a szándékolt frigy, az esetleges akadályok közlésére mindenkinek alkalom adassék), azt nem összefüggésbe hozni a kihirdetett pár életkorával, tehát a kor kérdése a nagy közönségre nézve ebből a szempontból egészen közönyös.

Ámde nem közönyös a gyarló kíváncsiság szempontjából. Nem közönyös azok előtt, akik mohón lesik, hogy beavattasának idegen családok belső dolgaiba, a mihez nekik tulajdonképen édes-keves kö-zük. Hisz vannak, akik valóságos gyönyörérzettel leplezik le (minden kihirde-tési tábla nélkül is) egy szegény leányka életkorát, hogy azzal egy keserű órát szerezzenek annak, a ki egy kis ártatlan füllentést engedett meg magának ebben a dologban.

Talán nem is a leány a hibás, hanem hiu mamája, aki hogy tovább viselhesse magát menyecske-módra, fiatalítja gyermekeit. Azzal is nyerhet egy-két évet, gondolja magában és éli világát, a mivel végre senkinek sem árt.

Tessék csak a szívökre tenni a kezűket a leányos mamáknak s feleljenek a szívök mélyén erre a kérdésre, hogy nem sikkasztottak-e valamicske időt a leánykaik életkorából a nyilvánosság előtt. Már ki többet, ki kevesebbet, de bizony vannak ám olyan bátrak is, akik öt-hat évtől sem riadnak vissza.

És ugyan ki haragszik meg reájok ezért? Ártatlan hiuság ez, a mit ép oly kevésbé veszünk rossz néven, mint a rizs-port, meg a kevésbé feltűnő szépitő sze-reket, a miket a legtöbb „modern“ asz-szony használ.

Jóformán a közvélemény által szentesített joguk a nőknek, hogy valamicskét fiatalítsák magukat; ugys csak azok előtt tehetik, akiknek őket kérdőre vonni semmi hatalom nincs. Hisz a vőlegény, aki végre is az egyetlen komolyan érde-kelt fél, ha fontosnak tartja a menyasz-szonya életkorának pontos tudását, meg-nézheti a keresztlevelet. Már pedig a sze-relmi házasságoknál nem nagyon bánja azt a szerelmes vőlegény, hogy 20, vagy 23 éves-e menyasszonya. Nemhogy észbe-jutna kifogást tenni valami efajta ártat-lan csalás miatt, de sőt ő maga segít leg-jobbban: kiszurni a világ szemét, ha ép-pen szüségnek látszik. Ha pedig érdek-házasságok közt egy józan gondolkodá-sur, akkor meg éppen mindegy neki, vaj-jon az anyját vagy a lányát kapja-e meg, csak a kitűzött feltételek ne változzanak.

Akik a hirdetési tábla e kegyetlen leleplezéséből a maguk mója szerint hasz-not meritenek, azok csupán a fulánkos nyelvű kávéénikék; ők mohón fognak futkosni az anyakönyvvezető-hivatalokba s kiókumálják minden jegyes párról, de főképen a menyasszonyról, hogy mennyi-vel idősebbek, mint amennyinek eddig magukat kiadták. S aztán telehordják vele a várost, hogy nini a Pető Juliskát mindig 21 évesnek mondja az anyja pe-dig már 24; eszerint hát a huga, akit 20 évesnek mondanak, bizonyosan van 23 éves; minek is bálozik már az ilyen vén leány; ülne már otthon szépen s engedné át a tért a méltóbbaknak, a fiatalabbak-nak.

Az ilyen kérdések megtalálják ám a maguk jó talaját és könnyen elterjednek csak azért, hogy minden helyes és igazsá-gos ok nélkül szenvedést okozzanak egy szegény leánynak, aki ha csakugyan idő-sebb is valamivel, mint ahogy hire volt: de ő nem oka annak, hogy eddig még nem vette nőül valaki; sem pedig annak nem oka, hogy elfogult, előítéletes világ olyan gunyolódva és olyan hamar emle-geti az annyira rettegetett vénleányságot.

Mindezek után bizony magunk is azt tartjuk, hogy a hirdetési tábláról bátran elmaradhatna az a csuf, indiskréta rovat, amely a férjhezmenendő leányokat any-

nyira ijeszgeti, hogy még sztrájkokat is emlegetnek, csakhogy megijeszszék azokat a „rossz bácsikat“, akik ilyen meggondo-latlanul hoznak törvényt.

Törvénykezés.

A zilahi kir. törvényszék, mint fel-lebbezési bíróság által kitűzött szóbeli tárgyalások határnapjai.

Október 31-én. Friedman Sámuel felperesnek Klein Áron alperes ellen 144 frt s jár. iránti pere. — Molnár Miklós felp. Fehér János és neje alp. 111 frt s jár. iránti pere. — Mátis Sámuelnek Bálint Péter elleni ingatlan birtoka feletti pere.

November 7-én. Pitrof Gyula felpere-snek Friedmann Sámuel alperes ellen 160 frt 80 kr. s jár. iránti pere. — Friedman Sámuel felp. ifj. Goldberger József alp. ellen 363 frt 42 kr. s jár. iránti pere. — Friedman Józsefnek Klein Vilmos elleni igazolási pere.

November 14-én. Gál Erzsébetnek Szántó Ferencz ellen ingatlan tulajdona és birtoklása feletti pere. — Antal István felp. Szöszel Jakab ellen 483 frt 24 kr. s jár. iránti pere.

Kérelem.

Tisztelettel kérem mindazokat, kiknél előfizetési izeim vannak, sziveskedjenek azo-kat az általuk gyűjtött előfizetési összegek-kel együtt posta útján hozzám legkésőbb november hó 15-ik napjáig Margittára be-küldeni, mert ellenkező esetben az idáig be-gyűlt előfizetési pénzt az előfizetőknek visszaküldeni, verskötetem kiadásáról pedig ez idő szerint lemondani leszek kénytelen.

Margittán, 1895. okt. 21.

Király Péter.

Különfélék.

— **Kérelem.** Lapunk olvasóit tisz-telettel felkérjük, hogy előfizetési hát-ralékaikat kiegyenliteni sziveskedjenek.

— **Tisztújító értekezlet** volt e hó 20-án Zilahon, a Tigris szálloda nagytérében. A hetven, nagybárra virilis vármegyebizott-sági tagból álló értekezlet Fodor Elek el-nöklete alatt kimondotta, hogy a vármegye alispáni székhébe Lőrincz György zilahi ügy-védet óhajtja megválasztani s minthogy a választási eljárás körül a főispán oly tág jogkörrel van felruházva, hogy a kijelölés csaknem föltétlenül egyedül a főispán akaratától függ, az értekezlet Fodor Elek, Sántha Dezső, Heley János és Svaiczter Ala-dár bizottsági tagokból álló küldöttséget bízott meg azzal, hogy az értekezletnek megállapodását báró Wesselényi Miklós fő isván ő méltóságával tudassa s felkérje arra, hogy az alispáni állásra Lötincezy Györgyöt kandidálja. Az értekezlet Dobai Antal, Vince Albert, Sántha Dezső, Balázs Endre, Shwaiczter Aladár, Heley János, Szentkirályi J. (göröcsöni plebános) bizottsági tagok több izben hozzászólása után abban is megállapo-dott, hogy a vármegyei többi tisztviselői ál-lomásokra nézve ez idő szerint ki ne ter-jesztessek. Lőrincz Györggyel, aki az érte-kezlet idejében Budapesten volt elfoglalva, a megállapodást azonnal táviratilag tu-datták.

— **A szilágy-somlyói nőegylet** f. hó 20-án tartott közgyűlésén megválasztottak: Elnök-nek Bartha Endréné urnő, alelnöknek Gencsy Sándor, titkárnak Gáspár István, pénztárnoknak dr. Láng Jakab, ellenőrnek Lászkaj Antal. Védnöknek megválasztotta a közgyűlés Zobel Lipótné ő nagyságát. Eze-ken kívül még választottak 20 választmányi tagot, — névszerint: Bolóni Sándorné, Szé-nácssy Miklósné, Lukátsffy Ödönné, Márkus Gusztávné, Balta Elemérné, Czecz Károlyné, Benkő Pálné, Erdődi Lászlóné, Gencsy Sán-dorné, Gerece Andrásné, Szaplanczay Sán-dorné, Hegedüs Sándorné, Halliárszky Sá-muelné, Ajtai Albertné, dr. Lang Jakabné, Páskuj Józsefné, Zobel Lipótné, Ruszka Ig-náczné, ifj. Schönstein Jánosné, Láng, Jó-zsefné. Póttagok: Presia Romulusné, Vincze Ödönné, Krausz Otília, Donovák Sándorné, dr. Kálmán Ignáczné és Lengyel Lajosné urhölgyek.

— **Megyebizottsági tag választások.** Szi-lágy-Somlyón f. hó 21-én megválasztottak megyebizottsági tagokká Gáspár István és id. Páskuj István 6 évre, Lukátsffy Ödön 3 évre. Perecsenben: Minorich Albert Mike István és Eltető Károly. — Krasznán a régiek közül beválasztva lettek Belle Gyula és Bakosy Sándor, az elhalt Farczády Mi-hály helyére pedig Wargha Gyula. Kémeren Mille Mihály és Orosz Zoltán.

— **Nyugdíjazás.** Farkas István krasz-nai róm. kath. lelkész, lapunk munkatár-sát, főmagasságu püspöke Schlauch Lő-rinc, a nagyváradí latinszertartásu egy-házmegye bíborosa, a szent szék vélemé-nyezése után, a jól megérdemelt nyugá-lomba helyezte. Farkas István, mint lel-kész 33 évig szolgált az ur veteményes kertjét. Most is, hogy nyugdíjaztatását kérte, csak hosszas betegsége kényszeri-tette arra. Kraszna egy jó pásztert, me-gyénk egyik tehetséges, a közügyet min-dig hiven és lelkesen szolgáló polgárát vesztie el benne. De hisszük, hogy eltá-voztása csak időleges, ugy az egyházi, valamint a polgári téren, mind a két he-lyen üdvözölhetjük még.

— **Új közgyűlés.** A szilágy-somlyói te-metkezési társulat folyó hó 27-én d. u. 2 órákor a színház termében rendkívüli köz-gyűlést tart. Tárgy a lemondás folytán meg-üresedett elnöki állásnak választás utján be-töltése.

— **A krasznai megüresedett rom. kath. lelkészi állásra** a megyés püspök Eszes Béla gyulai segédlelkészt nevezte ki.

— **Jubileum.** A „Nagyvárad“ című politi-kai napilap ez év október 27-én ünnepli meg alapításának 25-ik évfordulóját. Az ünnepélyen a vidéki sajtó számos képviselői és a fővárosi zsurnalisztikának több kiváló tagja fog megjelenni. Megnyitó beszédet Rákosi Jenő a bndapesti „Otthon“ írók és hírlapírók köre elnöke tart.

— **Az első polgári házasság** Krasznán f. hó 22-én délután 2 órákor ment végbe. Márton Jakab és Rót Róza jegyesek, előbbi erke di, utóbbi petenyei lakosok kö-zött. Zoványi Lajos anyakönyvezető mi-után a feltett kérdésekre a törvény előirt kérdéseket megadták, a törvény nevében férj és feleségnek jelentette ki őket. S végül figyelmeztette a polgári új párt, hogy ezzel még vallási kötelezettségöknek eleget nem tettek. A községházától a lakodalmas menet a zsidó imaházhoz ment. Mondanunk sem kell, heti vásár lévén, hogy az új rend emez első fecskéjének sok nézője akadt.

— **Midőn a nagyközönség** szives figyel-mét Ungváry László hírneves 121 holdas ceglédi gyümölcsfaiskolájának mai számunk-ban is megjelent hirdetésére felhívjuk: egy-uttal jelezzük azt is, hogy biztos tudomásunk szerint Ungváry László-féle gyümölcsfais-kola telep egyike a legmegbízhatóbb gyü-mölcsfacemete beszerzési helynek, honnét hiteles fajta, szép növény, rendkívül gazdag gyökérzetű életerős csemetét és vadoncot, ki-tűnően csomagolva, igen nagy mennyiségben s a legolcsóbb áron kaphatni. Igen nagy előnye a faiskolának az is, hogy homokos talajon létesült, már pedig általánosan tudva van, hogy a homoktalajból kikerült csemete mindig jobban fogumzik, mint a nehéz, isza-pos vagy agyagföldbe nevelt. Nagy előnye ezen iskolának továbbá még az is, hogy fá-jainak legnagyobb részét a leghitelesebb forrás-ból: Bereczki Mátétól szerezte be. Ungváry László kimerítő nagy árjegyzékét kívána-lomra bárkinek is készséggel megküldi.

— **Vetőmagvak.** (Mauthner Ödön tudó-sítása). Vörös löhere. A vételkedv hiányá-ban egyrészt a nagy kínálat folytán, másrészt csekély volt a forgalom és az áraknál in-kább csökkenés volt észlelhető. Néhány ki-sebb tétel került csak eladásra, melyért mi-nőség szerint 36—46 frtot fizettek. — Lu-cerna. Szébb minőségek árdeket keltenek, az ajánlatok már valamivel sürűbben érke-znek, úgy látszik, hogy az üzlet meg fog élénkülni. — Takarmány-répmag. A külföldi számot-tevő termelőhelyekről érkező tudósítások szerint az idei termés ép olyan bő, mint a tavalyi volt és így szó sem lehet arról, hogy magasabbak lesznek az árak, mint a tavalyiak voltak, sőt inkább feltehető az, hogy alacso-nyabbak lesznek. Jegyzések nyersáruért 100 kilonkint Budapesten: Vörös löhere 35—52 frt Lucerna 40—46 frt Baltacim 10—10 frt 50 kr.

— **Báli selyemszöveteket** 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként, valamint fe-kete, fehér, színes Henneberg-selyem 35 krtól 11 frt 65 krig méterenként sima, csikos, kockázott, mintázottak, damaszt stb. (mintegy 240 különböző minőség és 200 szín és mintázatban) stb. postabér és vámmmentesen a házhoz szállítva mintákat postafordultával küld: HENNEBERG G. (cs.kir. udv. szállító) se-lyemgyára Zürichben. Svájcba cim-zett levelekre 10 kros, levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek.

Irodalom.

— Az „1848—49-iki Magyar Sza-badságharc Története“ című nagy-szabású illusztrált munkából most jelent meg a 46-ik füzet a melyben Gracza György Bem életrajzát és erdélyi hadműveleteit

mondja rendkívül élénken és számos eddig ismeretlen adat fölhasználásával. A füzet egykoru képei ezek: Összetépett honvédszázló darabja. Gróf Almásy Mór a muzkavezető. A nagyszombati csata 1849. dec. 16. Az aradi utcai harc 1849. febr. 8-án. Bem fia-talkori arcképe. Szervianusok puskája. Bem feldiszitése a vitéségi nagy érdemjellel. Szerb felkelők handsára.

— **Magyar Lányok.** Nagy a siker, melyet ez a fiatal lányoknak szóló szépiro-dalmi képes hetilap fennállásának első kilenc hónapja alatt elért. Nagy, de kiérdemelt. Mert egy lap, a mely célul tűzte ki magá-nak, hogy a fiatal lányok lelkébe beoltja a szépnépek és a nemesnek szeretetét, hogy izlé-süket finomítja, minden jóra oktatja őket és e célját el is érte, minden esetre megérdemli, hogy megszeressék, olvasói: a fiatal lányok is elismeréssel adózzanak nekik a szülők, akiknek kiváló segítője lett a nevelés ne-héz munkájában. Hogy a kitűzött célt elérte, első sorban a szerkesztőség tappintatának és a kiadók áldozatkészségének érdeme. A la-pot Tutsek Anna, a kiváló író nő vezeti, fő-munkatársa Pósa Lajos a jeles költő és e kető körül sorakozik a magyar irodalom színe java. Amit még különös érdemül kell betudni a „Magyar lányok“-nak az, hogy a nemzeti szellemet ápolja a serdülő lánykák-ban és a hazaszeretet üdvöztető érzésé plán-tálja szívökre. Minden lányos családnak kel-lene jártni ezt a lapot, mert a mely szülő gyermeke kezébe adja, utmutatót adott neki a szépnépek, jónak és a finom izlésnek elajáti-tására. A „Magyar Lányok“-at Singer és Wolfner könyvkereskedése adja ki (Buda-pest, Andrassy-ut 10. szám.) és előfizetési ára félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr.

— **A Szalay-Baróti-féle „Magyar Történet“** ből a legnagyobb pontossággal az előre megállapított programnak legcseké-lyebb megbolygatása nélkül jelennek meg a kéthetenkinti füzetek. A vállalatból most bocsátják közzé a 25. füzetet, melyben II. Zsigmond és III. Hunyadi János kora van tárgyalva. E fejezeteket is Szalay József, az elhunyt kiváló historikus írta meg, Baróti Lajos pedig, figyelemmel az azóta történt kutatások eredményére, átdolgozta őket. Megemlítjük, hogy a kiadó cég már bekö-tési táblákat is készítették a munka számára, még pedig kétféle a „koronakötés“ közép-pontja a magyar korona dombornyomásu képe, a „Corvina kötés“ pedig a bécsi udv.könyvtárban őrzött Havante Codex cimlap-ját reprodukálja, gyönyörű szinompáival. E táblák méltó díszet lesznek a kiváló munká-nak, mely — ismétljük — minden halasz-gatás és rendetlenség elkerülésével már a millenium évében egészen teljes lesz, négy kötetben. A megrendelések a Lampel-féle (Wodianer F. és fia) kiadócéghoz intézen-dők, mely a füzeteket 30 kr.-jával szállítja.

— **A ki a mulattató regények-nek barátja és szereti a jó elbeszélése-ket, rajzokat, humoreszket és költeményeket, valamint érdeklődik a divat változásai az orvosi és ismeretterjesztő tanulságos cikkek iránt, az rendelje meg a „Képes Családi Lapok“ című szépirodalmi és ismeretterjesztő képes hetilapot. A „Képes Családi Lapok“ előfizetési ára egész évre 6 frt; félévre 3 frt; negyedévre 1 frt 50 kr. Mutatványszámokat ingyen küld a „Képes Családi Lapok“ ki-adóhivatala. Budapest, V. ker. Vadász-utca 14. szám saját házában.**

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓTULAJDONOS:

BÖLÖNI SÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

5805 — 1895. közig. sz.

Árverési hirdetés.

Közhirre teszem, hogy Zilah város vásárvám és kövezetvám sze-dési jogának 1896. január 1-től 1898. december 31-ig terjedő 3 évre 7900 forint évi bérösszeg, mint kikiáltási ár mellett leendő bérbeadására folyó évi november 14-én d. e. 9 óra-kor a városházánál nyilvános árverés fog tartatni.

Az árverezni kívánók az árverés megkezdése előtt a kikiáltási ár 10%-át bánatpénzül betenni tartoznak

Az árverési feltételek, vámtariffák és szabályzatok a polgármesteri iro-dában a hivatalos órák alatt megte-kinthetők.

Zilah, 1895. október 17.

Péntek Farkas,
polgármester.

